

Stāsta plāns

ŽANRS	GALVENIE VAROŅI	VIETA LAIKS

SĀKUMS

Notikums, ar ko sāk risināties stāsts.

.....
.....
.....

SAREŽĢĪJUMS

Kas kāpina spriedzi? Kas maina vai ietekmē notikumu gaitu?

.....
.....
.....
.....
.....

KĀPINĀJUMS

Ar kādām problēmām sastopas tēls vai tēli?

.....
.....
.....
.....
.....

KULMINĀCIJA

Dramatiskākais brīdis stāstā. Notiek vislielākie izaicinājumi

.....
.....
.....
.....
.....

NOBEIGUMS

Vai beigas ir laimīgas vai nelaimīgas? Vai problēmas tiek atrisinātas?

.....
.....
.....

Iezīmē izlaistos vārdus!

Tikun ,un

gribu caur dārziem,

zāli vairs nepļaus,

un pārzied.

K lapas tik neizprotamas

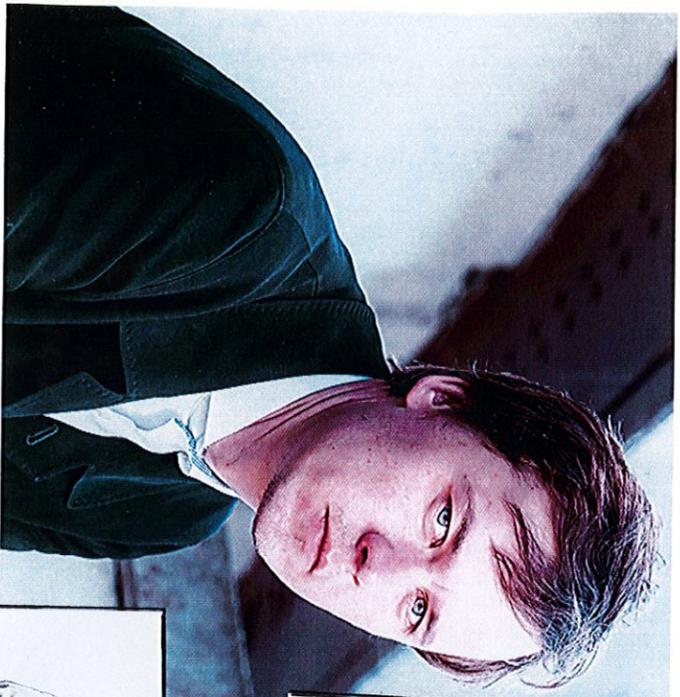
un košas kā,

rozes zied, jo šaubās,

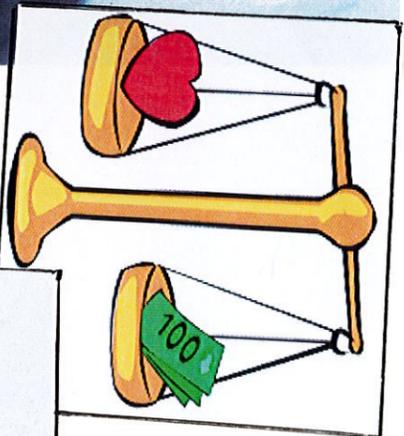
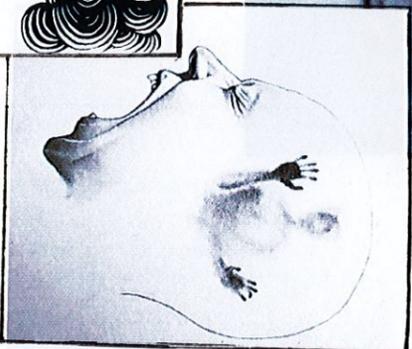
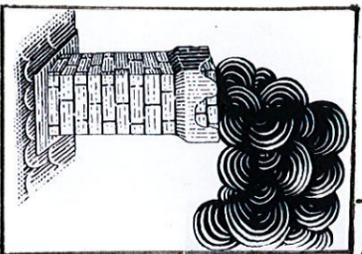
vai

(M. Zālīte.)

~ Kārlis ~

- Mārtiņš Meiers •
- Valmieras teātra aktieris

~ Sociālā nederība ~

- ~ Strādnieks remnieku mājās ~
- ~ Skursteņslaucītājs ~

~ Rokstura ierīmes ~

- Jauks.
- Japnāliecīgs.
- Gādīgs.
- Nepārliccināts.
- Nebija tāds, kurš gribētu kādu sāpināt.

~ Vērtības ~

1. "Lai nu tā nauda stāv vien pie tevis, man tās tagad nevajaga, ja vajadzēs, tad tikai va Mārtiņiem." (morālās vērtības)
2. "Tad viņš apsēstas, paņem bērnu klepni, sāk ar aistāviem sarunāties un būvē Matišinam kāršu mājiņas." (rūpes, gādīgums)
3. "Bet tāpat, kāds esmu, nepamāgāies, lai Raudupiete no mana iaskata sabīstas un būtu tālāk viņu meklēt." (pātesums)
4. "Nelaimīgā bērna lielās zilās acis viņam neiziet un neiziet no prāta..." (sirdsapraņa)
5. "Pricējies, sieviņ, lāsta spēks iemīcināts; Matišiņš par mums nedusmgas, jo viņš pie mums atnācis atņakaļ." "Vēcāki savu pirmizrīmašo nosauc par Matīsu." (niedošana, draudzība)

Sahna parassare Krodus

Ievas
fiedi

nofis

balts
liru kreuls

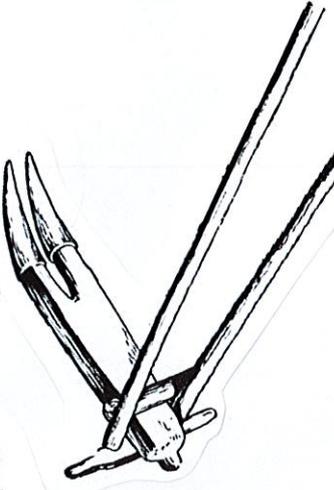

ūsas

cepure

Igoris
Selagour-skis

ovuls

cepure

tiurms

lirses

pastalas

Andra sociālā riederība:

katrs

Andra rakstura īpašības:

• Centīgs

• Strādīgs

• Mērķtiecīgs

• Mīļautnīvs

• Nīcīgnīvs

Andra vērtības:

• Tīvs

"Vīns aplika roku ap-
tīga valgo rakla, utspieda pieri ut' rēpēm
un paļāja viņu.

"Manu pēcēt!... Manu zīdīt!... Manu pēcēt!
"Manu laime!... Manu laime...
Manu purē!...
Manu purē!...

• Mīlestība "Vīna smaids tapa vēl jau-

trāks, un viņa acis parādīja skurvi no kalna līdā...
"Nāgas rokas, gaules sindis: reģinā, vai piē vēstem.
"Bet piē Vanagu Andra gan laimam tā līdā.

• Laima "Ā!... To dīvī! To laimī!... To jauko
laimīnu... To laimī! To laimī!...

• Centīvs "Jo lai gan saule tīvai

brokastīnu vien vēl rādīja, tad tomēr lielais kīnoms,
līgens paugstīnājs pīaves ceļā, jau gandrīz līdā
pusē līdā vēcāt, un puša pietīkūšais dīms ut' mī-
gūšais zīdītīns līcināja, ka šīs dāns nādāja notīcis
bet pīdām.

• Nīvs laudīšana "Andrs alūdīds

gan šīlānu, aģīna acīs, smīnēja un gulēja tā lālu līdā. Saultīk
smīnēja pīkīm un smūpīja puša zīdītīns vēgīs un sasi-
nāja viņa valgo, lādlo pīvi.

KLUCKERSTRÖM KUNDZE

RŪDOLFA BLAUMAŅA NOVELĒ "MOPŠIS JEB NELAIME TĒRBATAS IELĀ"

BAIBA INDRIKSONE

INDRIKSONE

DZĪVES VĒRTĪBAS

SOCIĀLĀ PIEDERĪBA - MUIŽNIECE

KLUCKERSTRÖM KUNDZES RAKSTURA IEZĪMES:

- ELEGANTA
- UZTICAMA
- EMOCIONĀLA
- NAIVA
- DĀSNA

LABA SIRDS - "Jums ir lab sirdē," sacīja Kluckerström kundze. "Es jūs neaizmirsīs."

MĪLESTĪBA - "Ieraugot viņu sveiku un veselu, Kluckerström kundzes sirdi izveda visas dusmas, kas tur par viņa ilgo prompaukšanu bij sakrājušās."

STATUSS - "Kluckerström kundze gan visādi nopūlējās piedabūt viņu pie senākās aristokrātiskās atpūtas, viņa lūdzās, viņa draudēja, viņa glaimoja, bet nekas nelīdzēja."

SAPRATNE UN CIENA - "Bet ar to vēl nebeidās Kluckerström kundzes interese priekš šiem laudim, kuri kā neviens cits pasaulē saprata un zināja cienīt viņas mīlestību un Bobiju, šo savu īpašu bezbēdības un kaislības nelaimīgo upuri."

PATEICĪBA - "Kluckerström kundzes pateicība ~~was~~ par Bobija atrašanu (pie tam trīskārtēju!) viņus iatirināja un apgērba, un beigu beigās kundzei vēl iedevās priekš Kārklina atrasti pienemīgu sētas puša vietu."